

SANT JAUME DELS COMTALS

Un relat de: [Antonio Mora Vergés](#)

De la descripció tècnica de l'edifici que hom entreveu entre les reixes de la porta, en un espai controlat per càmeres de seguretat ,llegia ; Església d'una sola nau coberta amb volta apuntada i reforçada amb arcs torals. És d'origen romànic, però ha sofert modificacions i restauracions, en una d'elles s'allargà considerablement la nau. A sol ixent hi ha un absis semicircular cobert amb volta de quart d'esfera. Al mur de migdia s'alça un campanar de torre i s'obren dues finestres de mig punt adovellades que corresponen a refeccions obrades en l'edifici. En aquest hi ha dos portals d'accés, un a la banda nord i l'altre a ponent. Una arcada serveix d'unió entre l'antiga i la nova nau. L'aparell és fet amb blocs de pedra disposats en filades. Es tracta d'una església senzilla que no degué passar de ser una capella rural lligada al mas Comtals.

En veure algunes imatges en el següent enllaç : <http://elscomtals.net/Historia/index.htm>

La història que ens ha portat fins l'actual situació començava l'any 1854, quan es creava la colònia tèxtil , "Vidal, Vallès i Solà". A finals del 1860 queden com a propietaris la família Vidal, també vinculada, més tard, a l'activitat tèxtil cotonera [en un altre establiment industrial al Llobregat](#).

L'any 1917 la fàbrica la compren els germans Ramon i Pere Bach Escofet, ampliant les instal·lacions – que son les que veiem avui encara -.

Després de la guerra civil passa a mans de la família Villa, assolint el seu màxim creixement.

En principi es treballava el cotó però el 1957 es van obrir els telers i es va començar a confeccionar roba.

A meitat del segle XX quant s'obre el baixador del ferrocarril, s'amplien les naus industrials, es construeixen nous habitatges.

La crisi del tèxtil dels anys seixanta, portarà l'empresa dels Villa a fer fallida.

L'any 1975 les naus industrials son ocupades per l'empresa manresana de metal·lúrgia de Cal Lluvià.

En el període 1990-2000 es divideix la propietat de forma vertical i horitzontal posant-se a la venda un total de 13 locals.

Els Comtals pel fet de formar part del 'patrimoni industrial de Catalunya' - va ser l'única colònia tèxtil del terme de Manresa- , ha estat catalogada i el seus edificis estan protegits. La seva ubicació emblemàtica (tocant el riu Cardener) fa necessari plantejar propostes per poder rehabilitar les seves infraestructures tot orientant la seva utilitat a noves activitats. Els propietaris s'han posat d'acord per poder vendre el recinte industrial complet.

Un exemple de rehabilitació el trobem a la "La casa de l'amo" de la colònia tèxtil, situada al davant del recinte industrial, ens expliquen que a l'edifici actualment hi ha una residència d'Ampans.

Això dissortadament ha comportat però, que l'església romànica de Sant Jaume dels Comtals – patrimoni històric i artístic de Catalunya- hagi quedat situada dins d'un recinte privat i inaccessible, malgrat rebre pel seu funcionament ordinari fons públics.

Un semblant cas el trobàvem a Castellví de Rosanes, quan intentàvem obtenir imatges de [La capella gòtica del convent de Miralles](#), l'edifici en aquella població del Baix Llobregat està gestionat per la Fundació Privada Rosella, que no ha contestat – en cap sentit – a la petició que li fèiem.